

ми на умъ онова горко раздѣленіе; научихъ си тѣмъ, что онъ жи молитвъ на покойныя, что направи у селскъ-тѣхъ черквѣхъ, дѣто ся раздѣлихме. Струва ми ся че го глѣдамъ да ся моли срѣще образа Господа нашего Іисуса Христа; и зляхъ горчивы сълзы и помолихъ Бога да ми изяви что станахте и двама вые.

О! какво благополучіе за мене, дѣто почитаемый мой отецъ не мя забравилъ, нѣ и въ послѣдныя часъ смыслилъ и молился сыну своего!

— Отче мой, о добрый ми отче! и звыка мома-та плаченкомъ. Ты си сега на небе-то и твоя-та молитва показа ся явно надъ чяда-та ти. Възлюбленный ми брате, чудны ся Господни-ти пѣтеки. Прѣдъ Христовыя образъ въ черковѣхъ ся раздѣлилъ отъ тебе добрый нашъ отецъ, и пакъ въ черквѣхъ-тѣхъ ся събиратъ неговы-ты чяда; въистинѣ това е дѣло на Божъ-тѣхъ промыслъ. Богъ услышалъ молбъ-тѣхъ, что е отправилъ баца ни, камъ него у селскъ-тѣхъ черквѣхъ, дѣто сте ся раздѣлили; многомилостивый Богъ услышалъ